

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosoil Belgium NV

Žalovaný: Belgische Staat

za přítomnosti: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Grondwettelijk Hof — Výklad čl. 4 odst. 3 SEU, čl. 26 odst. 2, článků 28, 34, 35 a 36 SFEU, článků 3, 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, s. 58; Zvl. vyd. 13/23, s. 182) a článku 8 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337) — Vnitrostátní právní předpisy ukládající ropným společnostem, uvolňujícím pro domácí spotřebu produkty z benzínu nebo motorové nafty, povinnost uvolnit během téhož kalendářního roku pro domácí spotřebu rovněž určité množství bioetanolu v čisté formě nebo ve formě bio-ETBE a methylesterů mastných kyselin (FAME)

Výrok

1) Články 3 až 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která v souladu s cílem podpory využívání biopaliv v dopravě, vytyčeným členským státem směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30 a směrnice 2009/30, ukládá společnostem zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh prostřednictvím smísení s těmito výrobky rovněž určité množství biopaliv, pokud je toto množství vypočteno v procentních podílech z celkového množství takovýchto výrobků, jež uvedou ročně na trh, a pokud jsou tyto procentní podíly v souladu s maximálními mezními hodnotami stanovenými směrnicí 98/70, ve znění směrnice 2009/30.

2) Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, ve spojení s čl. 10

odst. 1 poslední odrážkou uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že nestanoví povinnost sdělit návrh vnitrostátní právní úpravy, jež ukládá společností zpracovávajícím ropu, které uvádějí na trh benzin nebo motorovou naftu, povinnost uvést během téhož kalendářního roku na trh rovněž určité procentní podíly biopaliv, pokud byl tento návrh poté, co byl na základě uvedeného čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce sdělen, za účelem zohlednění připomínek Evropské komise k tomuto návrhu změněn a pokud jí byl takto pozměněný návrh následně sdělen.

(¹) Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 31. ledna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — H. I. D., B. A. v. Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irsko, Attorney General

(Věc C-175/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Společný evropský azylový systém — Žádost státního příslušníka třetího státu o přiznání postavení uprchlíka — Směrnice 2005/85/ES — Článek 23 — Možnost využít řízení o přednostním vyřízení žádosti o azyl — Vnitrostátní postup, v rámci něhož se použije přednostní řízení při přezkumu žádosti o azyl podaných osobami patřícími do určité kategorie vymezené na základě státní příslušnosti či země původu — Právo na účinný opravný prostředek — Článek 39 uvedené směrnice — Pojem „soud“ ve smyslu tohoto článku“)

(2013/C 86/04)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: H.I.D., B.A.

Odpůrci: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irsko, Attorney General

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad článků 23 a 39 směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, s. 13) — Žádost státního příslušníka třetího státu o přiznání postavení uprchlíka — Soulád vnitrostátního

řízení, podle něhož se použije zrychlené či přednostní řízení při přezkumu žádostí o azyl podaných osobami patřícími do určité kategorie vymezené na základě státní příslušnosti či země původu, s unijním právem — Právo na účinný opravný prostředek — Pojem „soud“ ve smyslu článku 267 SFEU

Výrok

- 1) Článek 23 odst. 3 a 4 směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát při dodržení základních zásad a záruk uvedených v kapitole II této směrnice posoudil určité kategorie žádostí o azyl vymezené na základě kritéria státní příslušnosti nebo země původu žadatele ve zrychleném nebo přednostním řízení.
- 2) Článek 39 směrnice 2005/85 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava v původním řízení, která umožňuje žadateli o azyl buď podat opravný prostředek proti rozhodnutí rozhodujícího orgánu k takovému soudu, jako je Refugee Appeals Tribunal (Irsko), a podat odvolání proti rozhodnutí tohoto tribunálu k takovému vyššímu soudu, jako je High Court (Irsko), anebo zpochybnit platnost rozhodnutí téhož orgánu před High Court, proti jehož rozhodnutím lze podat kasační opravný prostředek k Supreme Court (Irsko).

(¹) Úř. věst. C 204, 9.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 31. ledna 2013 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-301/11) (¹)

(„Daňové právní předpisy — Přemístění daňového bydliště — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Zdanění nerealizovaných kapitálových zisků — Okamžitá daň na odchodu“)

(2013/C 86/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, J. Langer a M. de Ree, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci),

Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Výklad článku 49 SFEU — Daň na odchodu pro podniky, které přestaly být daňovými rezidenty v Nizozemsku — Zdanění nerealizovaných kapitálových zisků podniku v případě změny sídla podniku, přemístění jeho stálé provozovny nebo převodu jeho aktiv do jiného členského státu

Výrok

- 1) Nizozemské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti vnitrostátní právní úpravu, která stanoví zdanění nerealizovaných kapitálových zisků při přemístění podniku nebo při přemístění zapsaného nebo skutečného sídla společnosti do jiného členského státu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU.
- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spolková republika Německo, Španělské království a Portugalská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 31. ledna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Komisia za zaštitá ot diskriminacia — Bulharsko) — Valeri Hariev Belov v. ČEZ Elektro Bulgaria AD a další

(Věc C-394/11) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 267 SFEU — Pojem „vnitrostátní soud“ — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“)

(2013/C 86/06)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Komisia za zaštitá ot diskriminacia

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Valeri Hariev Belov

Odpůrci: ČEZ Elektro Bulgaria AD, Lidia Georgieva Dimitrova, Rozelina Dimitrova Kostova, Kremena Stojanova Stojanova, ČEZ Razpredelenie Bulgaria AD, Ivan Kovačič, Atanas Antonov Dandarov, Jiří Postolka, Vladimír Marek, Daržavna Komisia po energijno i vodno regulirane